

REAALI POISS

WWW.REAL.EDU.EE/ajaveeb/rp/ | TALLINNA REALKOOLI AJALEHT

24. aprillil helises 128. lennule viimane koolikell. Peale pidulikku aktust jooksid rahvariietes abiturineid läbi terve koolimaja ja selle ümbruse. Seejärel mindi vanalinna ning lõpuks trolliga Rocca al Mare'sse Eesti Vabaõhumuuseumi, kus mängiti erinevaid rahvamänge Piret Otsa juhendamisel.

Aasta viimane tervitus teile, reaalikad!

Praegusel aastaajal ongi käes igasugu „viimased“. Selle kooliaasta viimane ajaleht asetseb teie ees. Leiate siit selle õppeaasta viimase „Tegusa abituriendi“ intervjuu, viimased õpetussõnad uurimistöö kohta, viimased laused spordi kohta, viimased sudokud ja õpetajate ütlused. Isegi natuke omaloomingut on sekka ära eksinud! Abiturientide jaoks kõlas viimane koolikell rohkem kui kuu aega tagasi ning ilmselt meie oleme need, kelle jaoks neid „viimaseid“ praegu kõige rohkem õhus on. Viimane konsultatsioon matemaatikas, viimane lõpueksam, viimane leht küljendada... Suisa kurb on. Enam ei saagi liftiga sõita või kohvitassi teisele korrusele smugeldada. Lohutab vaid teadmine, et on keegi, kes tuleb ja võtab asjad üle. Nii leheküljendamise kui kohvijoomise. Ja see ongi ilmselt asjade loomulik käik – keegi läheb ära ja keegi uus tuleb asemele. Ainult hoone jääb.

Üsna pea toimub selle noortemate õpilaste jaoks õppeaasta viimane koolitund, seistakse viimasel aktusel, direktor peab viimase kõne... Kuidas see käibki... Peaks olema juba pähe kulunud... Vaadake ette ja vaadake taha, paremale ja vasakule... Selja taha jääb kooliaeg, ees on suvi.

Ja meie kohal laiub endiselt soomeugri sinitaevas.

Kõike ilusat,
Merit

Niisiis viimane. Viimane kuu kooli ja siis see kauaoodatud suvi. Ja ka viimane sõna Reaali Poissi minult kui presidendilt.

Pool aastat selle ametikoha täitmist on mulle tõestanud selle tiitli raskust. Presidendi ülesandeks pole mitte ainult meie tublidele reaalikatele tänukirjade ulatamine ja Reaali Poissi REKi tegemistest kirjutamine, aga ka uute ideede genereerimine, toimuva eest vastutamine ja meeskonna motiveerimine. Üheks raskeimaks ülesandeks ongi inimestes motivatsiooni leidmine ja ise selles juures motiveeritud püsimine. Nüüd siin viimase kuu ees seistes võin ma aga rõõmsalt teatada, et siin Estonia pst. 6 leidub nii mõnigi äge inimene, kelles seda motivatsiooni peitub hulganisti. Olgu seljataga läbikukkumised või fantastilised õnnestumised, ikka sammutakse edasi järgmise ettevõtmiseni.

Ma tahan tänada kõiki oma selle aastasi meeskonna kaaslasi: Keyt Uudeküll, Oliver Steinert, Uku Erik Tropp, Eleen Laul, Kadri Maal, Jüri-Mikk Udam, Elina Osi, Heidi Tiik, Lotta Hiie, Veronica Zäro, Mari Liis Pedak, Aleksander Parelo, Robert Parelo, Kristjan Suurorg, Karl Erik Lillo, Egert Männisalu, Annemari Avingu, Marie-Mädli Kivimäe, Pille-Riin Paavo, Kaisa Laur, Rainer Urmas Maine, Sten Laansoo, eriti aga Liisa Suvorovat, Evelin Veermetsa ja Laura Noort, kes on mulle isiklikult ja ka REKile suureks abiks olnud. Igapäeva koolielus jõuab reaalikani vaid pool nende tublide REKikate tööst, minu suur tänu neile

Jättes seljataha möödunud aasta ja oodates järgmist, loodan ma, et esinduskoda leiab endale meie nooremate (või siis tegusate abiturientide) seast ühe tugeva presidendi, kes on valmis väljakutseteks. Nagu kord oma viimases presidendi sõnas lausus legendaarne president Pütsep: „Et kõik tegevused ning arengusuunad leiaks meie lahkumise järel jätku tulevikus, peame ka ise selleks selged alused ja keskkonna tagama.“ Kerdi sõnad, mida soovitan meie järgmisele presidendile.

Mu kallid koolikaaslased, nüüd on see hetk, kus võime põgeneda päikse kätte ja suvepuhkust nautida! Meeletult mõnusat suve kõigile

CARMEL TELLIS, 11.C

Sel aastal on toimunud mitmeid erinevaid spordivõistlusi. Klassid on omaval võistelnud korvpallis, võrkpallis, saalihokis, keltgutamises, males ning ka jalgpallis. Samuti võisteldi G5 raames erinevatel võistlustel – korvpallis, saalihokis, jäähokis. Toimus ka võistlus Reaali Ramm, kus meie kooli tugevaimad rammumehed enast proovile panid. Aasta on olnud tegus ning sportlik. Sel aastal rakendas Spordikomisjon võimalust korraldada võistlusi nädalalõppudel. Otsustasime võistlusi korraldada nädalavahetustel, sest see andis

reaalikatele võimaluse ühineda ning spordiüritustel koos aega veeta lausa terved päevad. Keegi ei pidanud kuskile kiirustama ning kõigil oli aega üheskoos võistlemist nautida.

Hetkeseisuga pretendeerib esikohale 12B ning tihedalt on selle klassi kannul 11C, 10C, 11B ning 12C. Põhikooli üldseis on juba selgunud. Esikolmik jagunes järgmiselt: esimene koht 9C, teine 9B ning kolmas 9A. Lõpptulemused saab teada, kui on toimunud klassidevahelised jalgpallivõistlused. Kõik on olnud tublid ning hästi vastu pidanud. Taas on reaalikad tõestanud, et nad on igati sportlikud

ning agarad osalema erinevatel spordivõistlustel. Olenemata spordialast oleme alati meie, reaalikad, kohal! Spordikomisjon tänab kõiki osalejaid, korraldajaid, abistajaid ja õpetajaid, kes aitasid võistlused lõpule viia. Õppeaasta lõpp on lähedal ning suvi tulemas. Olge ka suvel sportlikud ning valmistuge järgmise aasta võistlusteks, sest tuleval õppeaastal on uuesti võimalus end tõestada! Seega soovime kõigile sportlikku suve ning mõnusat suvepuhkust!

**LAURA NOOR, REKI
SPORDIKOMISJONI LIIGE,
11.C**

20. aprillil toimus igaaastane Georg Lurichi mälestusvõistlus Reaali Ramm. Oma võistlejad olid välja pannud peaaegu kõik gümnaasiumiklassid v.a 11.A ning võistlustules oli ka üks põhikooli vägilane. Kohal oli ka Martin Plaser maadlusliidust pojaga. Näidati erinevaid maadlusvõtteid ja julgustati noori astuma maadlustrenni. Võistluse avakõne pidas kauaaegne kehalise kasvatuse õpetaja Aleksander Prikk, kes oli väga õnnelik nähes pikaajalise jõuspordi taaselustamist Reaalkoolis.

Võisteldi viiel alal, lõppkokkuvõttes osutus võitjaks Jüri-Mikk Udam, kes esinadas Eestit ka Londoni olümpial. Teise koha saavutas Oliver Steinert ja kolmas koht läks Mikk Markus Imalale. Eraldi tuleks kindlasti ära märkida Erik Kuzovkov, kes võitles vapralt, aga ei suutnud siiski esikolmikusse saada. Osadel võistlejatel lasuvad suured dopingukahtlustused, sest peale võistlust võetud A-proov oli nii mõnelgi positiivne ning B-proov on Kangro laboratooriumis analüüsimisel.

Võistlejatele oli kaasa tulnud elama rekordarv pealtvaatajaid, mis rikastas võistluse atmosfääri ja meeleolu. REKi spordikomisjon soovib tänada kehalise kasvatuse õpetajat Rait Eslonit, kellela poleks võistlus olnud see, mis ta oli.

Võistluse võib lugeda kindlasti kordaläinuks ja järgmiseks aastaks on REKi spordikomisjonil juba veel suuremad ja uuenduslikud plaanid.

KRISTJAN SUURORG, 11.B

ALEKSANDER PARELO 11B

Informaatika õppimisest Edinburgh

Märge: kõik järgnev on minu subjektiivne arvamus. Lisaks ei pea ma vajalikuks kõiki ingliskeelseid sõnu ja väljendeid tõlkida.

Põhjused õppida informaatikat The University of Edinburghis:

1. Assignmentid! Ma absoluutselt armastan *assignment*eid. Neid „kursusetoid“ on umbes paar korda semestris aine kohta. Reeglina on need väga hästi kirjeldatud. Kui edukalt *assignmenti* läbi töötada, jääb väga sügav arusaamine kogu teemast, mille peale see oli. Viimane kord valmistasime *hand-written digit classifieri* ehk numbri-märgi analüüsija. See, põhinedes automaatselt kogutud infole, arvab mis konkreetne number pildil on ja seda nii ~1900 korda murdaosa sekundiga.

2. Hea kursusesisu. Õpetatakse seda, mis on tegelikult oluline. See annab väga hea aluse, et vastavalt õpitule arukaid otsuseid teha probleemide lahendamisel või töövahendite valimisel.

3. Head lektorid, enamasti. Asjatundmatuid lektoreid ei ole veel minule sattunud, kuid vahel mulle lihtsalt ei istu nende õpetamisviis. Mõni on lihtsalt nii „teadja“ ja kiire sõnaga, et ei jõua järke pidada. Aga siis samas on see lektor ise hästi tore inimene ja aitab järgi jõuda, kui kas või kordki küsimus tekib. On ka lektoreid, kes on lihtsalt perfektsed. Näiteks, eelmisel semestril, *Computer Systems* lektor on väga artikuleeritud ja selge sõnaga, kellel lisaks väga informatiivsetele loengutele on ka *lecture notes*, mille

abil asjadest paremini aru saab, eriti nii keerulise kursuse puhul. (*Lecture notes* on loenguid kaasaaitav tekstide-seletuste kogum.)

4. Tutorialid – enamasti igal kursusel on 10 *tutoriali*, ehk sellist väiksemat praktikumi, mis aitab jooksvalt asjadest paremini aru saada. *Tutorialides* saab kursusega sammu pidada, mis tekitab ka tunde, et oled tõesti osa kõigest sellest (olen märganud, et paljudel eesti tudengitel on väga „kaudne“ suhte ainetega) ja eksamiteks õppimine läheb latusamalt.

5. Tööstusega lähedastes suhetes olemine. Ülikoolil on väga palju ühendusi ettevõtetega, kes pidevalt tööjõudu otsivad õpilaste seast. Enamasti küll tahavad nad neid, kes lähima paari aasta jooksul lõpetavad, aga leiab ka selliseid ettevõtteid, kes otsivad „tooremaid“. Pidev eneseareng programmeerimises ja *no-bullshit attitude* on kuldne võti töömaailma.

6. Rohkelt ruumi õppimiseks ja ajaveetmiseks. *Postgradidele* ja professoritele jääb uus, esteetiliselt ilus, *Informatics Forum* ning teistele informaatikutele on eksklusiivselt kolm korrust *Appleton Toweris* täis laudu arvutitega (mida saab laua sisse täielikult „ära peita“). Üks ruum on täis *Mace*, ühel korrusel (lisaks eelnevale kolmele) *Windows* lauaarvuteid ja igal pool mujal üldiselt *Scientific Linuxiga* lauaarvuteid.

7. Peeaegu et kõik tahavad õppida seda, milleks nad siia tulid. Neid, kes tulid vaid paberit saama, ei ole ma palju kohanud. See on meeldiv: neid inimesi on palju, kellega „päris“ asju arutada. Siin

õpivad võrdlemisi sarnase mõtteviisiga inimesed, kes hoolivad sellest, mida nad teevad. Paljud, ka mina, õpivad kursusteväliselt juurde. Seda eeldataksegi meilt.

8. Õppida saab inglise keeles. Palju lihtsam on õppida nii, et saab kõike täpsete terminitega internetist järgi uurida. Ei pea kasutama naeruväärseid eestikeelseid tehnilisi termineid, mida vahel ei tohiks eksisteeridagi. Samas, olenamata asukohast, kirjutab iga endast lugupidav programmeerija koodi inglise keeles ja dokumenteerib seda samamoodi inglise keeles. See on kirjutamata standard, mida tuleb järgida. Eesti ülikoolis võib selle järgmine sutsu keerulisem olla. Eesti keel on ilus keel, aga programmeerimiseks on see liiga vulgaarne.

9. 70%+ on A. See tähendab seda, et ei pea ennast segaseks õppima, et saada parimat hinnet. Ad on jagunenud A1, A2, A3. Saab alati rohkem õppida ja seda tunnustatakse vastavalt. Aga kui vastutustundlik ei olda, siis kursust läbi kukkuda on ka väga lihtne (alla 40% või 50%). Esimesel aastal on see andestatav ja saab augustis £70 eest järgi teha, teisel aastal peab kursust täielikult kordama ja kolmandast aastast visatakse koolist automaatselt välja või alandatakse kraadi väärtust mõttetuseni (ehk *non-honours degree*).

10. Nimi! *The University of Edinburgh* on rahvusvaheliselt tunnustatud ülikool.

'i ülikoolis

11. Võrreldes Inglismaaga on Šotimaa ülikoolides õppimine tasuta. *Student Award Agency for Scotland* (SAAS) maksab selle enamiku euroopa rahvaste jaoks kinni.

12. Head suhted välisülikoolidega. Näiteks, mina lähen vahetusaastale *National University of Singapore*'i.

Miinused:

1. Olematud stipendiumid. Lihtsaim on neid ikkagi Eestist saada.

2. Üsna kallis on siin elada. Mul kulub ~£330/kuu üürile, ~£40/kuu kommunaalidele ja ~£140 söögile.

3. Varasema töökogemuse ja programmeerimisoskusega tööd leida on praktiliselt võimatu, kui just õigeid tutvusi pole. Üldiselt on ka siin palju suurem tööde astmelisus: võetakse mingile lihtsamale tööle enne kui midagi olulisemat teha saab. Aga ma üldistan tugevalt ja erandeid on küll.

4. Mõne pluss, minu miinus: koledad vanad renoveerimist vajavad majad ning väga niiske kliima (sajab harva, niiske lihtsalt, talvel seetõttu külm ka).

Kui sul on loo autorile küsimusi, kirjuta talle Silver.Taza@gmail.com

SILVER TAZA, VIL!126

Ülesanne: leia arvu 777^{777} viimane number.

Matemaatiku lahenduse üle võib igaüks ise mõtiskleda, aga informaatiku lahendus näeb välja nii: lased arvutil teatada, palju on 777^{777} , ja vaatad viimast numbrit.

Informaatika on põnev ala ja lõbus on panna arvutit oma pilli järgi tantsuma. Siin on kolm näpunäidet, kuidas õppida informaatikat/programmeerimist.

1) Vali koolis IT õppesuund.

Hei-hei, kaheksandikud ja nooremad, kes te kavatsete Reaali gümnaasiumiosas jätkata: selles Reaali Poisi numbris on midagi teile! Kes on huvitatud informaatikast või programmeerimisest, võib valida IT õppesuuna. Ma ei hakka valetama: see ei ole just kõigi jaoks lihtne ja lõbus. On neid, kes klassikaaslastest alati paar sammu ees püsivad, on ka neid, kes esimese poole aasta lõpuks enam mitte millestki aru ei saa. Huvitaval kombel aga tunduvad kõik IT õpilased minu kallutatud vaatepunktist omavat vähem kodutöid ja kontrolltöid kui teiste suundade õpilased. Ja midagi pliksidade: IT rühmas on tüüpiliselt targad poisid ja vähe tüdrukuid, *if you know what I mean*

2) Internetikursused.

On ka teisi võimalusi informaatika (ja tegelikult ka muude ainete) õppimiseks. Siin on pommuudis: tegelik õppimine ei toimu enam ammu koolis! Kõige tõhusam informatsiooniallikas on alati Wikipedia ja kõige parem koht õppimiseks maailma tippülikooli professori korraldatav tasuta kursus Internetis. Kolm kasulikku linki on <http://www.udacity.com>, <http://www.coursera.org> ja <http://www.edx.org>. Need kolm on mulle õpetanud rohkem kui kõik gümnaasiumiaastad kokku!

3) Informaatikaolümpiaad.

Kolmas ja üks parimatest võimalustest enda informaatikaoskusi arendada on osaleda Eesti Informaatikaolümpiaadil. Selle eelduseks on muidugi, et nupp juba informaatikaalal natuke nokib. Ühest küljest on olümpiaad motivatsiooniks tunnis tehtavast rohkem õppida, teisest küljest on aga olümpiaadiga seotud õppesessioonid hindamatuks informatsiooniallikaks. Ja kõik, kes te olete kaheksandas klassis või nooremad: informaatikaolümpiaadi põhikoolirühmas on vähe osalejaid, paljud kutsutakse lõppvooru ja see omakorda annab võimaluse pääseda ühiskatsetest!

Veel mõned märksõnad programmeerimisega alustamiseks:

“How To Think Like a Computer Scientist” (<http://www.openbookproject.net/thinkcs/python/english2e/>) - raamat Pythoni-nimelise programmeerimiskeelega tutvumiseks

Sissejuhatavad “Computer Science” kursused Internetis

Head valikud esimeseks programmeerimiskeeleks: Python (<http://learn-pythonthehardway.org/>), Ruby, Scheme Codecademy

SANDRA SCHUMANN, 12.C

Sandra Schumann – realist, kes

Terve õppeaasta jooksul oleme teile tutvustanud põnevaid inimesi meie endi keskelt, 128. lennust. Ampluaa on olnud lai- alates muusikutest ning lõpetades sportlastega. Meil on küll aeg majast lahkuda ja edaspidi Reaalkooli tegemistel vilistlastena silma peal hoida, kuid loodame, et alustatud traditsioon leiab ka järgnevate lendude poolt tunnustust ning jätkatakse viimast aastat Reaalkoolis tarkust omandavate õpilaste mõtete vahendamist.

Enne veel, kui ukse lõplikult enda järel sulgeme ja teatepulga edasi anname, sooviksime teieni tuua inspireerivaid mõtteid ja soove Sandra Schumannilt – inimeselt, kes on silmapaistev fenomen selle sõnapaari kõige otsesemas tähenduses.

Mida Sa vahetundides teed?

Loen raamatukogus. Räägin koridori peal sõpradega. Vahel rikun kooli kodukorda söögivahetunnis koolimajast lahkudes.

Mida pead senini oma suurimaks saavutuseks?

Hea küsimus... Ma loodan, et suured saavutused on mul veel ees.

Millest Sa unistad?

Paljust asjadest. Rahust maailmas. Et igäihe jaoks oleks kuskil keegi. Soojast suvepäevast ja paksust lumest. Heast toidust. Vabast ajast.

Mis on Sinu meelest maailmas halvasti?

Nälg, sõjad, joogivee puudus, haigused, ülekohus, vihkamine, egoism, ülbus.

Kuidas Sa tagasilöökidest jagu saad?

Kui esimene plaan ei tööta, tuleb proovida uut rada mööda kõndida. Minevikku muuta on keeruline, aga tulevikku saab. Lisaks olen ma üks igavene optimist, kes on veendunud, et homme on ikka kõik parem.

Mida Sa oma lennule tulevikuks soovid?

Meie lend on tore sellepärast, et meil on nii palju erinevaid inimesi ja kõigil lubatakse elada. Olge tulevikus sama ägedad, sama erinevad ja sama tolerantid.

Sul on kindlasti hetki, mil Sa oled tööst väsinud. Kuidas Sa end motiveerid?

Uhh... Korraliku motiveerimise peaks veel välja mõtlema. Aga Leo Kunnase tsitaat sobib siia hästi: "Tahe on see, kui teed viis kätekõverdust rohkem, kuigi enam ei jaksa. Tahe on see, kui jooksed veel ühe ringi. Tahe on see, kui teed koduülesanded ära, kuigi ei viitsi."

Mis on siiani Su elus Su jaoks suurim takistus olnud?

Ma olen olnud väga õnnelik - suuremad takistused on mul puudunud. Väiksemaid ei tasu üles loetleda.

Sa oled õppinud muusikat. Milline on Sinu suhe muusikaga nüüd?

Peamine suhe muusikaga piirdub sellega, et kuulan arvuti taga istudes lemmiklugusid kõrvaklappidest. Aeg-ajalt võtan ka kitarri välja või ümisen niisama. Viiulit võiks tegelikult sagedamini puutada.

Kas on midagi, mida soovid, et oleksid lapsepõlves teisiti teinud? Just haridusalaselt mõtlen - mingid põhitõed, millega tutvumine oleks lihtsustanud Su edasisi püüdlusi?

Ma oleks tahtnud füüsikat, keemiat, matemaatikat, informaatikat kõiki juba varem avastada. Oleks tahtnud näha füüsikaetendusi ja kuulda ainete vaimustavatest omadustest. Vähemalt olen ma nüüdseks need leidnud.

Kas on midagi, mille osas oled hiljuti meelt muutnud?

Pigem on tulevikuplaane, mille osas olen ma lihtsalt pidanud meelt muutma, sealhulgas ülikoolid ja suveplaanid. Õnneks läheb lõpuks ikka kõik hästi ja pole mõtet vanu plaane taga nutta.

unistab maailma parandamisest

Mis jääb Sulle Reaalkoolis veedetud aastatest enim meelde?

Ühe asjana koolimaja, sest ma kipun hästi mäletama olukordi ja asukohti. Teise asjana sõbrad, sest nemad tegid kooliaja toredaks. Paljude kodutööde kohta pean ma vist aga tunnistama, et mul on kalduvus ebameeldivad detailid peast välja visata...

Kui Sa ei oleks IT- või reaalvaldkonnas tegev, siis kus näeksid end alternatiivina?

Lasteaias tahtsin ma saada lasteaiakasvatajaks, algklass-

sides algklasside õpetajaks, nii et midagi õpetamisega seotut oleks ilmselt kindel olnud. Raamatuid lugeda ja jutte kirjutada meeldis mulle umbes 8-aastasena ka kohutavalt. Kes teab - kui ma reaallainetega tegelema poleks hakanud, võiksin ma praegu hoopiski proovida kirjanikuks saada.

Mis on miski, mida Reaali pere Sandrast ei tea, aga võiks teada?

Mulle meeldib käsitöö, ma eelistan piimašokolaadi valgele ja tumedale, mu lemmikraamat on Patrick Rothfussi "Tuule nimi" (suurepärane, lugege kindlasti) ning mul on suurem osa xkcd-nimisest veebikoomiksist peas.

Traditsiooniline küsimus, kõigilt küsime: mis saab pärast keskkooli lõppu, kellena end tulevikus näed?

Lugege aastaraamatut, saate minu tulevikuennustuse teada. Tegelikult sisaldavad minu kaugeimad plaanid doktorikraadi, perekonda, musta võöd mõnes võitluskunstis ja siis midagi maailma parandamise koha pealt. Eks näe, mis tegelikult välja tuleb.

Millised on Sinu kui keskkooli üliedukalt läbinud reaallika soovitusel neile, kellel seda teed veel tulevikus plaan siin majas käia on?

Uurimistöö: kirjutage kõik asjad täislausetega, kasutage palju graafikuid, hoidke juhendajaga kontakti ja vajadusel küsige vanemate reaallikate abi. Õigeks ajaks ära tegemine vabastab hunnikust küsimustest stiilis "Miks sa hilinesid?"

Tööjaotus: tehke asju nii, nagu teile endale sobib, mitte nii, nagu teile öeldakse, et teha tuleb. Kui te olete öise eluviisiga või töötab kõige paremini viimasel öhtul kogu töö ära tegemine, siis miks mitte. Samas, kui te teate, et selline korraldus teile ei tööta, siis jälgige ennast, et te juba varem alustaksite.

Olümpiaadideks valmistumine: mõnikord piisab lihtsalt julgest pealehakkamisest.

Üldiselt gümnaasium: elu on elamiseks, nautige!

ERAKOGU

KRISTINE DIANE LIIVE, 12.C
LAURA LIISA LANKEI, 12.C

LÕPUKELL

PILDID: KAISA LAUR, 10.C

TIK-is hõigati valju häälega "pum-tšiga-ppum!"

Lisaks enda koolimüüri turnimisele käidi läbi ka TIK-i ees olev müür

Pärnu maanteed ületades tuli autojuhtidel pika inimrivi järel oodata

Vanalinnas tehti paar tiiru ümber purskkaevu

Habe peapesu.

29. aprillil, peale emakeeleeksami sooritamist käisid abiturientid Ernst Peterson Särgava ehk Habe pead puhtaks pesemas.

**P I L D I D :
ELISE LÄTT,
12.A**

Uurimistöö koostamisest

Taaskord on möödas see kena ja tore ning igati mõistlik ja sisukas aeg, kus Tallinna Reaalkooli 11. klassile tutvustatakse üht Vana-Rooma ning Ameerika ajaloo väga tähtsat etappi: orjapõlve. Jah, just, ma räägin uurimistööst. Otsustasin, et tulevatele põlvedele on vaja lihtsat ja kiiret nõuannet, kuidas oma uurimistöö luua. Edu!

1. Võta välja oma 10. klassis suure hoole ja vaevaga loodud ja säilitatud korrektselt vormistatud fail, mis valmis Taliaru karmi pilgu all.
2. Avasta, et su kõvaketas otsustas kvantfüüsikaseaduste põhjal ühe neist nullidest muuta üheks ning nüüd viskab faili avades teie valitud operatsioonisüsteem teile ette sildikese meie kõigi lemmik tsitaat sõnaga ERROR.
  - 2.1. Windowsi kasutajad avastavad, et ERROR kuvamisel tekkis teine ERROR. Seda nad avastavad alles kahe nädala pärast, kui oma arvuti parandusest tagasi toovad, sest nähtavasti ründas neid vahepeal Blue Screen of Death.
3. Tõmba veel kolmkümmend vabavaralist ja piraadilitsentsiga failihaldusüksust ning proovi nendega faili avada. Süüdistada Universumit, oma arvutit, Bill Gatesi ja nõua näha Elu juhatajat, et esitada kaebus.
4. Avasta kõikide sõprade käest, et ka nende failid on müstiliselt surnud, välja arvatud ühe programmeerija, kes huvitava kombel müüb neid faile viie euri eest.
5. Ava uus fail ning taipa, et sa ei mäleta vormistusest mitte midagi.
6. Avasta, et keegi TTÜ IT-õppur on taas nalja viluks Reaalkooli kodulehe ja Moodle ülekoormanud ning muuhulgas kuidagiviisi sinu krediitkaardi numbri avastanud.
7. Neli päeva ja 500 EURi hiljem taasavasta Moodle kursus nimega Uurimistöö alused.
8. Ava uurimistöö juhend ning jõllita kümme minutit sisukorda ja tiitellehte. Taipa, et sa ei tea mitte midagi.
9. Loe juhend läbi ning meenuta, mida mäletad. Mitte midagi? Tubli realist. Imetle sõrmust.
10. Vaata vahepeal Facebooki ja kontrolli oma e-maile. Jätka oma lemmiksaitidega. Naase neljakümne minuti pärast.
11. Ava taas oma fail ning sea reavahe 1,5 peale. Vähemalt üks asi, mida sa oskad.
12. Kontrolli üle, kas su leht on ikka A4 formaadis.
13. Premeeri ennast tubli töö eest veel 20 minutiga YouTube'is.
14. Säti font õigeks ning kirja suurus paika.
15. Jõllita ülejäänud nõudeid ning taipa, et sa tunned vähemalt mõnd sõna neist. Ning paar sümbolit näevad välja nagu numbrid. Vist.
16. Leia lähim IT-tippjuht. Pusige järgmised 20 minutit, et leida, kuidas seadistada iga peatüki algusesse 5 cm. Põruge haledalt. Taibake, et lihtsam on seda vormindada hiljem, kui töö on valmis.
17. Leidke Moodle'ist õpetused, kuidas vormindada Word 2003 ning 2007 ülejäänud punktid. Taibake, et teil on Word 2010/2013. Nutke end magama.
18. Ärgake ning Google abiga leidke, kuidas jätta paremasse äärde 1-2cm vaba ruumi ning vasakule 3-4. Leia ning jäta paremale 2 ning vasakule 4. Siis tundub, et sul on rohkem teksti.

19. Joonda tekst mõlema ääre järgi.
20. Märka nurgas sähvivat aku tühjaksaamise märki ning salvestage hirmuga fail nimega „gmeoibjdeo iwbn“. Tehke oma elu parim 60m sprint laadija suunas.
21. Salvesta vorming „Normal“ tekstina.
22. Dekodeeri järgnev krüpteeritud sõnum: Pealkiri 1: normaallaad + Font: Arial, 16pt., paks, joondatud lehe vasakusse serva. Proovi leida tõlget vene või inglise keelde.
23. Leia Moodle'ist tiitellehe näidis ning loo näidistiitelleht.
24. Kirjuta uurimistöö valmis.
25. Lahku mediteerima Himaalaja mägedesse mungakloostriksse, et mõelda välja kõiki rahuldav pealkiri oma uurimistööle.
26. Saabu valgustatult tagasi ning täida tiitelleht. Veeda 20 minutit juhendaja kraadi leidmiseks. Veeda 20 minutit Vikipeedias end kraadide osas harides. Veeda 20 minutit ülikoolihariduse kohta lugedes. Veeda 20 minutit lugedes Wikipedia artikleid India ja USA katsetustes rakettposti osas. Mõtle inimkonna rumaluse üle.
27. Jõllita mõni minut juhendis kirjeldatud sissejuhetuse õpetust ning taipa, et sul pole aimugi, mida sa uurimistööks tegid.
28. Nea ennast, et sa ei kuulanud eelmise aasta 11. klassi, kes ütles, et nad needsid ennast, et nad ei kuulanud eelmise aasta 11. klassi.
29. Kirjuta kokkuvõte ning taipa, et sa ei tea, mis on resüme.
30. Avasta, et sa oled kõik viited tegemata jätnud. Jookse peaga vastu seina ning ärka üles haiglas. Avasta voodi kõrvalt sülearvuti, millel on märge: „Lugesin su uurimistööd. Vajab palju tööd. –Ema“
31. Tee valmis kõik viited.
32. Leia viitamise test Moodle'ist. Läbi see esimene kord. Kaota 78% punktidest. Korda, et saada maksimumpunktid. Otsusta oma viited uuesti ümber teha.
33. Kuluta järgnevat 14 päeva, et välja selgitada, kuidas panna lehekülje number algama teisest sissejuhatuse leheküljest ennast näitama, kuna Moodle'i õpetus ei toimi.
34. Saada oma enam-vähem valmis uurimistöö oma juhendajale.
35. Närveeri järgmised kolm päeva, et miks su juhendaja juba vastust ei saada.
36. Loe 1500-sõnalist tagasisidet, mille su juhendaja sulle saatis. Ava märkustega uurimistöö. Või pigem märkuste kogum, mille vahel on paar rida sinu uurimistööst. Seegi parandustega. Leia üllatusega üks muutmata jäetud sõna. Rahune, kui avastad, et see on sidesõna. Otsi riigilist ÕS ning lehitse see kapsaks. Mõne aja pärast jookse ka võõrsõnade leksikoni järgi.
37. Paranda kõik vead. Taipa, et su juhendaja ei tea teemast mitte midagi. Saada talle parandustega uurimistöö ning 400-sõnaline vastus, milles selgitad oma punkte koos viidetega.
38. Saa juhendajalt vastus. Taipa, et s i n a ei tea teemast mitte midagi. Kustuta kogu oma esialgne tekst ning kirjuta uus uurimistöö. Seekord iga õigekeelsusreeglit järgi kontrollides. Sealhulgas sidesõnade õigekirja.
39. Taipa, et sa pead tegema katsed uuesti läbi. Avasta katsete käigus huvitav seos. Märki see üles ning tuleta sellest täiesti revolutsiooniline valem. Saada erutunult kiri oma juhendajale.
40. Taipa, et sa „avastasid“ Pythagorase teoreemi. Ära vaata enam kunagi oma juhendajale silma.
41. Korda etappe 32-34 nii palju kordi, kuni 32. etapis mainitud arv väheneb vähemalt 75%. Otsusta, et see on piisavalt hea gümnaasiumi tasemeks.

42. Arvuta kokku uurimistööle kulunud kulud ning taipa, et pead tööle minema.
43. Mõne kuu pärast saa tagasi retsensioon, milles oled saanud vaevu miinimumpunktid kolme saamiseks. Mõtle oma tulevikukarjääri peale. Otsusta, et peaksid uurima, mida tähendab sõna „optimist“.
44. Taipa, et vajad kaitsmise tarbeks esitlust ning tutvu taas oma uurimistööga. Mõtle, kui noor ja naiivne sa oma lapsepõlves olid. Taipa, et sa arvatavasti kukud eesti keele eksamil läbi. Ja elus. Hea, kui sa surmagagi hakkama saad.
45. Närvide rahustamiseks mine enne kaitsmist peole, sest see on kindel ja ohutu viis kindlustada endale kaitsmisel maksimumpunktid.
46. Satu kaitsmisel paanikasse ning, suutmata öelda ühtegi sõna, välju nuttes ruumist ja sisesta valitud otsingumootorisse „Töökoht, koristaja, Harjumaa“.
47. Nuta ja naera, kui avastad, et Soomes saab valitud elukutsel rohkem palka kui sinu eelnevalt valitud karjääri tipptase Eestis.

JANEK TIMMAS, 11.A

Naine, mees ja šokolaad

ehk Mats Traadi „Ingerist“ inspireeritud luulepala

Ei tahtnud Inger enda kaissu purjus traktoristi,
ta pigem abielumehel mängis vahel litsi.
Ei tahtnud Inger suhelda ei Aeda ega Riinaga,
vaid tahtis toita pruuni titte valge rinnapiimaga.

Arne oli suur ja tugev, ta keha oli pruun,
kuid ajumahu poolest justkui seitsme-kuune muul.
Tal ülemiste okste vahel ulus kõle tuul,
kuid ühtinud kord Ingeriga, olu tulikuum.

Šokolaadikarva prints, see istus valgel hobusel,
nagu soe ja ümar kakajunn, pargiteel, nii lumisel.
Inger armastas ju väga väikseid armsaid väänikuid,
kuid ihaldas ta kõige enam just enda kehast pressituid.

Kuid Arne pisiperele üks tibu ilmus juurde,
ja Inger jättis püüdlamise unistuse poole.

MARTIN TALVIK, 11.B

Aeg on kiire, kui edasi keritud film.

Aastad läinud kui linnu lennult,
varsti leiate mind metsast kannult.
Tõsiselt loodan, et elu pöördub,
et ei tunneks ma end enam löödult,
kuid siiani ma niisama passin,
vahel inimestele vassin,
loodan leida õnne suurt,
et kogeda elus midagi head ja uut!

Võileib

Nuga mu laual kirjeldab hetkelisi tundeid,
millest üle ega ümber ei saa on hálbed
ei mõista maailma raevu mu peale,
miks küll ta ei vaevu tegema pai peale?
Keemia on ainus, mis lohutab meeli,
kui magu toiduga flirdib alatult..
ei tea kas paks on õige jumalakeeli,
kuid toit sobib mu kõhuga kui valatult.
Aga nuga ei taha olla mu sõber,
ta on nüri ja arust nõder,
kas tõesti ei saa ta aru,
sellest, mida mõistab iga karu,
et vorstileivale tuleb lõigata vorsti.

**CHRISTIANA-GABRIELA
KRISTAL, 9.B**

Head teed, Reaali Poiss!

Koolilõpp on peagi ukse ees ja see tähendab mitut asja: kohe-kohe saadakse kätte tunnistusi, paljudel terendab ees seeläbi ka järgmine arvestuste nädal, mille kadalipp tuleb läbida, aga mis kõige tähtsam, suvi tuleb ja lõpuks saab koolis pinkide nühkimisest puhata. Reaali Poisile sümboliseerib 2013. aasta suve algamine aga midagi muud. Kuna nii mina kui Merit lõpetame oma koolitee tänavu üldse ära, siis toimub kaadrivahetus peatoimetuses ja sügisel saab lugeda juhtkirju toimetusest, mille eesotsas on Kaisa Laur (130C) ja Rahel Tops (130C). Reaali Poisiga jäätavad hüvasti ka teised abiturientid - Sander Udam, Kristine-Diane Liive, Laura Liisa Lankei, Keit Toom, Egle Tannenberg (kõik 128C) - täname teid kõiki meeldiva koostöö ja headeks suleseppadeks olemise eest. Kiidusõnu väärrib ka Annabel Kongi (128B), kes kirjutas küll harva lehte, aga tänu temale oli toimetuseruum puhtam kui kunagi varem. Aitäh sulle, me koristaja!

HTTP://2.BP.BLOGSPOT.COM/~XROE4KRBHAKQ/TGXHARWIGOI/AAAAAAAQAO_QV9TGHW4/S1600/FAREWELL.JPG

Mida meelde jäävat on aga nendes aastates, mis me toimetuses rasket tööd tehes veetsime? Esiteks, Reaali Poiss tegi läbi täieliku muutumise: 2012. aasta jaanuaris Reaali Poisi 10. sünnipäeva puhul lõi Peeter Kask (128C) Reaali Poisile uue kuue, ajaleht hakkas välja nägema pisut ametlikum ja ajalehelikum. Ka kaunistab meie ajastut Reaali Poisis suur P – perioodõpe. Artikleid ühe teema kohta pole arvatavasti kunagi nii palju toodetud, kui eelnimetatust. Kui ei oldud isegi veel kindlad perioodõppe võimalikkuses, olid agarad Reaalikad valmis oma arvamust sellest avaldama, ja kui see kardetud õpe ikkagi lõpuks jõustus, ei kirjutatud oma tuliseid sõnavõtte siiski sahtlisse, vaid ikka Reaali Poissi.

Minule endale jääb aga Reaali Poisist kõige paremini meelde see mõnus tunne, kui uus leht tuli just trükist ja nägin, kuidas inimesed ronivad kasvõi esimeselt korruselt neljandale, et endalegi lugemisvara saada. Tõsi, eks ta oli vahepeal küll vaid selleks, et oleks midagi igava tunni ajal teha, näiteks tagaküljelt sudokusid lahendada, kuid lootust oli, et ka artikleid loeti ja avastati nii mõnegi koolikaaslase talent sõnu ritta seada ja mingeid tundeid sütitada kirjutatud teema kohta.

Olles küll kaks aastat veetnud Reaali Poisis, Merit isegi kolm aastat, ei ole meil kummalgi - paljude üllatuseks – plaanis enda tulevased elud siduda ajakirjandusega, vähemalt praeguste plaanide kohaselt, nii et Reaali Poissi võivadki jääda meie ajakirjaniku karjäärid. Kuid iga lõpp on mõrkjasmagus: kuigi veetsime Reaali Poisi valmimise nimel koolis nii mitmeid tunde ja isegi nädalavahetusi, mis nüüd vabanevad, siis see Reaalkooli ajaleht oli meile alati kui meie lapsuke, kelle pärast see töö end ära tasus. Loodame, et uus toimetuse ja paljud tulevased toimetused hakkavad ka tundma samu helli mõtteid Reaali Poisi vastu, nii et Reaali Poiss näeb isegi äkki oma 20. sünnipäeva ära, võib olla isegi hõbejuubeli. Uuele toimetusele soovime jõudu, jaksu ja rohkeid teemasid, millest kirjutada, olge tublid! Kui kunagi teil meie abi vaja läheb, siis meie ukseks on lahti, või noh, vanurid me küll oleme, kuid meili oskame ikka kasutada... Head Reaali Poissi!

Nädalavahetus ajakirjanduse lainel Otepääl

26.-28. aprillil toimus Otepäa Gümnaasiumis Multimeedialaager 2013. Seda, nagu ka kõik teisi multimeedialaagreid, korraldas MTÜ Noorte Meediaklubi.

Õpetaja oli sellest rääkinud meediatunnis ja sinna minek tundus hea ideena. Seetõttu otsustasime ka meie osaleda. Registreerusime ära ning enne, kui arugi saime, oli aeg minna. Esialgne koosseis oli jõudnud paar korra muutuda, aga lõpuks läksime sinna neljakesi: Märten, Andre, Inna ja Ženja. Bussisõit kestis natuke kauem, kui oleksime tahtnud, nii et kui jõudsimme sihtkohta, olime väga õnnelikud. Hea oli hingata värsket õhku ja sirutada jalgu.

Kui me alles bussist välja astusime, vaatas meile vastu ainult üks Maxima ja Otepäa külastuskeskus. Algul mõtlesime, et oleks mõttekas tagasisõidupiletid kohe ära osta, kuid selgus, et seda saab teha ainult bussis. Ei jäänud muud üle, kui minna koolimajja - oleksime me vaid teadnud, kus see asub. Kohe tulid mängu nutitelefonid ning juba paari minuti pärast olime teel koolimaja poole. Nähes, et teed juhatab iPhone'i kaardirakendus, ei tundunud kohalejõudmine kuigi tõenäolise väljavaatena, aga kui Kopli tänav juba selja taha oli jäänud, hakkas paistma midagi, mis eristus ümbruskonnast oma kaasaegsema väljanägemise poolest.

Koolimaja oli oodatust palju suurem, vaimusilmas oli tiksunud kujutis vanast paari korrusega majakesest. Jalutasime otse sissepääsu poole, kuid sisenedes saime aru, et olime läinud valest uksest. Pidime tagasi minema teise ukse juurde. Sisse astudes nägime ka teisi laagrilisi. Esialgu, nagu eestlastele kombeks, keegi väga agaralt tutvust sobitama ei asunud, kuid see kõik ootas alles ees. Laagri ametliku avamiseni oli meie kohale jõudes jäänud veel paar tundi, kuid oma kohaloleku sai esimesel korrusel ära märkida. Seal tuli korraldajale öelda oma nimi, kes teatas, kuhu gruppi sa kuulud. Olid raadio-, tele- ja dokumentalistika grupid, mis kõik kandsid mõnest sarjast, multikast või filmist tuntud nime. Kaks meist sattusid Tondipüüdjatesse, kolmas Ämblikmehe tiimi ja neljas tegutses Teletupsude grupis. Tegime väikse ringi koolimajale peale ja seejärel uudistasime linna, millega keegi meist tuttav polnud. Sadas vihma. Esialgu mitte kuigi palju, kuid tagasi kooli jõudes oli hea, et sai varju alla.

Avastasime, et saal, kuhu nii meie kui ka teised oma asjad jätnud olime, oli jäänud tühjaks. Mõistsime, et meiegi peame kolima ning hakkasime uurima, mis kohad on "Tudukapzzzlid". Selgus, et need on paksult inimehade ja nende pehmete madratsitega täidetud pesad. Vaba põrandaruumi oli jäänud veel kapslisse number neli, kuhu kähku oma asjadki laotasime. Meil madratseid muidugi mõista polnud. Kuid selle üle polnud kaua vaja nukrutseda, sest algamas olid kõiksugu laagriüritused ja kes siis ikka tänapäeval nii väga magab. Pealegi oli järgnevatel hommikutel menüüsse lisatud ka kohv, mis tõmbab noore organismi käima juba väikestes kogustes manustatuna.

Kella nelja paiku õhtul hakkas aktus, kus kohe alguses jagati kõikidele osalejatele jäätist, kuid kahjuks ei tohtinud neid kohe avada. Jäätis tuli sõnakuulekalt enda ette põrandale panna. Ja siis, kui jõudis kätte pakendi avamise hetk, pidid kõik karjuma "Avatud!", mis tähistas ühtlasi ka laagri algust. Laval istusid meie tulevased rühmajuhid, kes pidid ennast tutvustama, ütleva, mis gruppi nad juhendavad ja mida nad sellelt laagrit ootavad. Pärast seda esitati küsimusi osalejatele. Näiteks paluti püsti tõusta ainult teatud vanuses isikutel või nendel, kes olid sel nädalal "Pealtnägijat" vaadanud. Kui laager oli avatuks tunnistatud, pidid kõik asuma oma rühmadele tööle. Iga rühm töötas isemoodi ning erinevate asjade kallal.

Algul tehti tutvumismänge, kuid siis hakkas pihta tõsine töö, kuna varsti oli oodata laagri esimest külalist - Mihkel Kärmas. Kärmas kõneles huviäratavalt oma tööst ning rääkis sellest, kuidas oli lahti läinud elamis-lubade skandaal. Pärast soovisid kõik rühmad võtta temalt intervjuu, millest hiljem teha tele- või raadiouudis. Intervjuud võtsid küll palju aegu, kuid tuju muutus kohe rõõmsamaks, kui teatati, et on söögiaeg. Kõik osalejad olid just seda hetke oodanud. Pärast kosutavat sööki kogunesid grupid taas klassiruumidesse, kus rühmajuhid hakkasid teooriat seletama ning paika pandi järgmise päeva tööplaani. Kell kümme õhtul algas õhtune programm või nagu seda lühidalt kutsuti: *funfunfun!* Iga rühm pidi välja mõtlema minietenduse, milles pidid olema eelnevalt loosiga valitud isik, tegevuspaik, tegevus ja absurdne tsitaat. Kui iga rühm oli sellega hakkama

saanud, hakati neid laval esitama. Iga etendus oli omamoodi huvitav ja eripärane, kuid üks asi ühendas neid kõiki - nalja sai palju. Kui mingi hetk vaatasid auditooriumisse, siis vastu vaatasid vaid naeratavad näod.

Terve laagri vältel käis ka selline mäng nagu kallitapmine. Selle põhimõte seisnes selles, et igale osalejale oli antud kellegi nimi, kelle pidi "ära tappa" kallistusega, kuid seda tohtis teha ainult siis, kui polnud ühtegi tunnistajat. Ning seejärel tuli tappa oma ohvri sihtmärgid. Laagri lõpus premeeriti suurimat mõrtsukat ja te võite hingata rahulikult, sest meie nelja seas teda polnud. Peale gruppide minietendusi, hakati mängima igasuguseid mängu, millest üks meeldejäävamaid oli see, kus esialgu istus iga osaleja eraldi toolil, kuid pärast tuli hakata liikuma. Mäng seisnes selles, et keegi esitas väite ja käsu, mida pidid täitma need, kelle kohta see väide käis. Käsud olid seotud sellega, mitu kohta ja kuhu poole pidi toolidel liikuma. Lõpuks võis olla ühele toolile sattunud üksteise otsa istuma kuus inimest. Mängud kestsid peaaegu hommikuni välja, kuid sellele vaatamata olid enamus osalejatest järgmisel päeval aktiivsed.

Teise päeva moto oli: töö, töö ja veelkord töö. Sel päeval oli vaja kõige rohkem ära teha, sest päeva lõpuks pidi iga rühm esitama enda loo. Hommikul saime vere käima ringis võimlemisega. Kindlasti ei soovita me seda teha sokkides. Seejärel võtsime suuna koolisöökla poole, mis oli suur ja avar. Pärast kosutavat putru moosiga hakkaski peale töö. Kõik rühmad olid väga töökad ja keskpäevaks oli juba kerge väsimus peal, kuid õnneks oli kell üks päeval oodata järgmist kuulsat külalist: Madis Aesmad. Aesma töötab Raadio 2-s ning on väga muhe ning sümpaatne. Ta kirjeldas värvikalt oma ajakirjanikuks saamise teed ning jättis raadiotööst põneva mulje. Pärast tema esinemist tormasid jälle kõik grupid intervjuud võtma. Seekord läks isegi rohkem aega kui siis, kui intervjueriti Mihkel Kärmas. Paika oli vaja sättida kaamerad, valgus ja mikrofonid, üles tuli otsida küsimused. Aega läks nii palju, et mõned ei jõudnud söömagi, sest varsti ootas juba uus külaline: Astrid Kannel. Ta võib olla paljudele tuttav telemaastikult, kuid ta rääkis ka raadiotööst. Kannel oli kohale tulnud kahe punupatsiga ning oli seetõttu väga siira ja maalähedase moega. Hiljem pidi ka tema kõikidele intervjuusid andma. Tema lahkudes jätkus intensiivne lugude toimetamine. Valmis oli vaja saada oma uudiste-, dokumentaal- või raadio-saated. Inimesi oli filmimas igal pool: koridorides, klassides, õues, tualettides. WC oli hea koht lindistamiseks, kuna seal ei kajanud. Ja nii läks töö edasi kuni õhtusöögini, mis oli üürrike puhkus pideva töötamise vahepeal. Peale einestamist jätkus sama asi kuni funfunfun!-ini. Seekord pidi iga rühm otsima maja pealt üles punktid, kus tuli täita mingid ülesanded. Proovile pandi loov mõtlemine, kiire reaktsioon ja seostamisoskus. Mäng käis lisaks kogutavatele punktidele ka aja peale ning gruppide vahel oli kohati ärev rivaliteet. Pärast mängu jätkus osadel inimestel töö tegemine veel peaaegu hommikuni.

Kui kätte jõudis laagri viimane päev, polnud enam ükski osalejatest aktiivne. Meie ei jõudnud isegi hommikuvõimlemisse ja ka hommikusöök möödus vaikus. Peale kehakinnitust oli võimalus minna mõnda valikloengusse, mida andsid laagri juhendajad. Väga kaua need ei kestnud ning kell kümme algas ilmselt üks laagri oodatuid üritusi: otse-eeter. Kuigi raadiosaateid kõlas aeg-ajalt juba eelnevatel päevadel, siis telegruppide töid polnud veel avalikult esitatud. Nüüd sai nähtavaks ja kuuldavaks, mida olid teinud teleinimesed, nende seas ka meie. Iga grupp oli ette valmistanud mitu uudistelugu, mis said kõik suure aplausi osaliseks. Saatelõigud olid tehtud suure pühendumusega ning nägid seetõttu välja asjalikud. Põnev oli vaadata, millega olid hakkama saanud laagrikaaslased, kellega olime jõudnud lähemalt tutvust sobitada. Eriti kiiduväärt oli ühe dokumentalistika grupi lugu Otepääst, mis ei jätnud kedagi külmaks. Laagri lõpuni polnud enam palju jäänud. Viimast korda toimusid toimetuste koosolekud, kus tõmmati otsad kokku ja jagati igaühele valge paberileht seljale kinnitamiseks. Seejärel oli igaühel võimalus kirjutada teistele selja peale, mida nad temast arvavad ning ka ise vastu saada kommentaare. Asja iva seisnes selles, et kohe ei tohtinud ega saanudki vaadata, mida sulle selja peale kirjutatakse, ja nii säilis hiljem salapära iseloomutuse autori juures. Agaralt kirjutati teineteisele selja peale sööklas, kus soe kõhutäis jäi tagaplaanile. Kolmveerand üks koguneti viimast korda aulasse, kus algas laagri lõpetamine. Kokkuvõtete tegemine hõlmas ka parimate tunnustamist. Õeldi viimased soovid ja ilusad sõnad ning siis oli laager tõesti läbi. Tundus kummalisena, kui äkki see lõpp tulnud oli, sest mees olid veel saabumise emotsioonid. Nüüd pidi nende kõrvale hakkama mahutama ka lahkumise omasid. Tagasitee viis esialgsa bussijaama, kus päris kõigiga veel hüvasti jätma ei pidanud. Aga Tartus ja hiljem rongi peal olid meie teed lahku läinud pea kõigist laagriseltsilistest. Kuid päike paistis ja me kõigi mõtted triivisid ootusärevuses järgmise meedialaagri suunas.

INNA HALLIK, 10B
JEVGENIJA MARTÕNOVA, 10B

Õpetajate ütlused:

Õpilane lahendab tahvlile ülesannet ja ei oska ning mõtleb pikalt:

Villu Raja: „No sellises seisus ongi eesti jalgpall...”

Ege Viil: „Who knows best?”

Õpilane: „I do!”

Õpilane võtab atlase.

Piret Karu: „Mida sa sellega teha tahad?!”

Õpilane lööb teist õpilast vastu pead atlasega.

Karu: „Selle eest on surmanuhtlus!”

Õpilane: „Vabandust, et ma teda löin...”

Karu: „Ei, see oleks atlase väärkasutamise eest. Temaga tee, mis tahad.”

Piret Järvela: „Kirjand ei ole mingi steriilne bla-bla-bla, et ma lihtsalt kirjutan kaks lehekülge täis.”

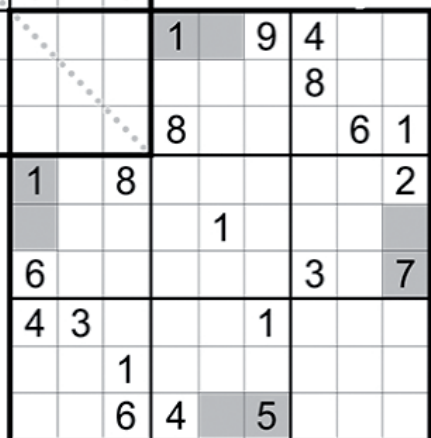
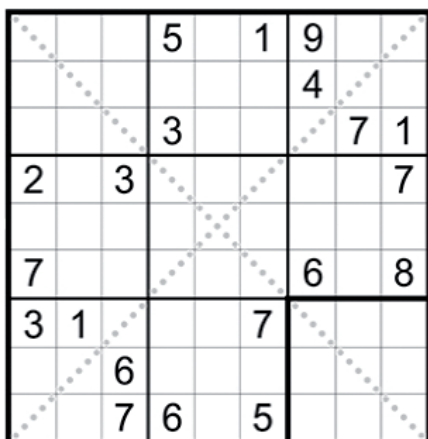
Järvela: „Meil pidi täna kaks kirjandust olema, aga ma näen teil eesti keele töövihikuid laudadel. Ei tea isegi tunniplaani jah? Kohe näha, et eliitkool!”

Andres Talts: „Miljon on 6 nulliga, jah?”

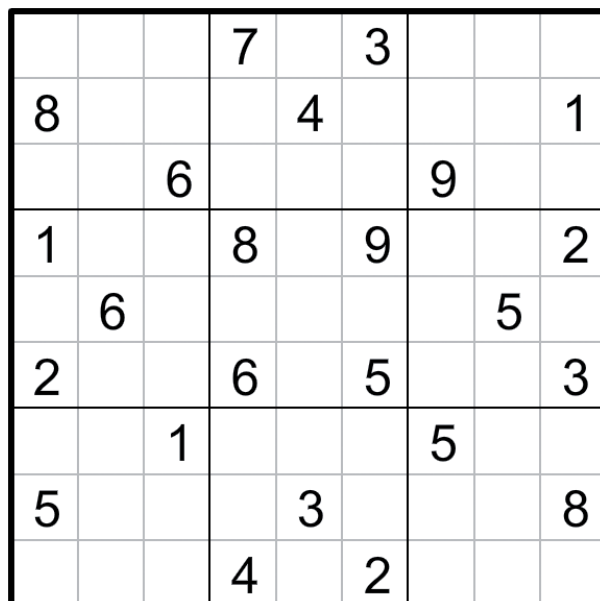
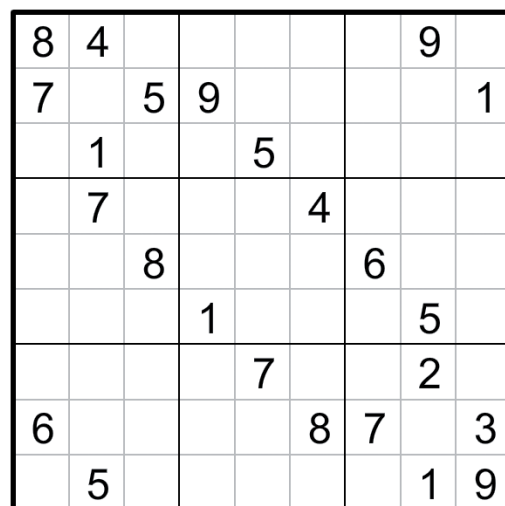
Talts: „Millest teine tuletis tuleb we? Võetakse esimene tuletis ja siis võetakse sellest tuletis.”

Oleg Kravtšenko: „Kuradi Uustalu kogu aeg puudub. Kuidas ta orienteerub metsas kurat kuu aega?”

Aarne Silas: „Selleks peavad olema tundlikud füüsiku käed.”

SUDOKUD!

REAALI POISS Tallinna Reaalkooli ajaleht nr 8 (112) mai 2013

PEATOISETUS KÜLJENDUS TOISETUS

TOIM. NÕUANDJA AITÄH

KAANEFOTOD KUJUNDUS

Ode Liis Pino 128B, Merit Kraav 128B
Merit Kraav 128B, Rahel Tops 130C
Kristine Diane Liive 128C, Laura Liisa Lankei 128C, Keit Toom 128C, Sander Udam 128C, Kaisa Laur 130C
õp. Piret Järvela
Elise Läht 128A, Sandra Schumann 128C, Janek Timmas 129A, Kristjan Suurorg 129B, Martin Talvik 129B, Laura Noor 129C, Carmel Tellis 129C, Inna Hallik 130B, Jevgenija Martõnova 130B, Christiana-Gabriela Kristal 131B, Silver Taza vill126

Kaisa Laur 130C
Peeter Kask 128C

Reaali Poiss ilmub iga kuu mahus 8-16 lk ja on tasuta

rp.real.edu.ee | rp@real.edu.ee